

7. Folketingets Ombudsmand 1991

I september 1992 udsendte Folketingets Ombudsmand, *Hans Gammeltoft-Hansen*, sin beretning for 1991. Af denne fremgår det, at der i årets løb registreredes 2.566 sager. Af sagerne vedrørte 189 den kommunale forvaltning. 29 konkrete sager blev optaget af egen drift.

I de seneste 10 år har det samlede antal registrerede sager til sammenligning på årsbasis udgjort følgende:

1982	1.255
1983	1.320
1984	1.476
1985	1.465
1986	1.651
1987	1.784
1988	1.875
1989	2.093
1990	2.233
1991	2.566

Af det forløbne års 2.566 sager var der 1.160, som ikke kunne behandles af ombudsmanden, i de fleste tilfælde fordi klagen kunne indbringes for en højere administrativ myndighed, eller fordi den angik forhold uden for ombudsmandens kompetence. I en del tilfælde blev

klagen tilbagekaldt (164), og i andre tilfælde drejede det sig eksempelvis om for sent indgivne klager, om anonyme og åbenbart grundløse henvendelser eller om forespørgsler m.v. uden egentlig klage. 182 af de afviste sager angik den kommunale forvaltning, og det oplyses i beretningen, at 302 af de ikkerealitetsbehandlede sager blev oversendt til andre myndigheder.

Pr. 31. maj 1992 henstod 214 af de sager, der i 1991 eller i tidligere år var optaget til realitetsbehandling, som uafsluttede.

I 2 sager havde ombudsmanden erklæret sig for inhabil til at behandle klagerne. Folketingets Retsudvalg havde herefter overdraget til landsdommer Torben Plessing at behandle disse sager.

I alt blev der i perioden 1. juni 1991-31. maj 1992 færdigbehandlet 1.196 sager. Medens de fleste - 1.060 - hverken gav anledning til kritik eller til at rette henstilling til vedkommende myndighed, gav 130 sager anledning til kritik og eventuelt henstilling m.v. og 3 sager anledning til henstilling alene.

Kritik og henstillinger fordelte sig således på statslige og kommunale myndigheder:

	Kritik og eventuelt henstilling m.v.	Henstilling m.v. alene
Statslige myndigheder	123	3
Kommunale myndigheder	7	0
	130	3

Af de i alt 1.196 klager, som der blev taget stilling til, vedrørte 1.186 statslige myndigheder og 10 kommunale myndigheder.

Da sagerne er opstillet efter de enkelte ministerier med de derunder hørende myndigheder, må der i det hele henvises til beretningen, hvad angår den nærmere fordeling af kritik og henstillinger m.v. på de enkelte myndigheder. Det kan dog bemærkes, at langt det største antal

klager vedrørte Justitsministeriet med tilhørende myndigheder (714). Det næststørste antal klager vedrørte Socialministeriet med tilhørende myndigheder (215).

Om sagernes art må der henvises til indledningen til de enkelte ministeriers sagsområde, hvor sagerne er refereret. Har der foreligget et større antal klager inden for et sagsområde, gives der her en kort beskrivelse af sagernes art.